

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II. Effectus Missæ ex modo satisfactionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

diendo adsunt: & vnusquisque illud Deo offert, vt quemlibet ex quatuor prædictis effectibus, aut simul omnes obtineat. Tunc inquam certum est: nullum assistentium impedire alterum; & vnumquemque eorum tantundem impetraturum, quantum si solus interfuisset, & pro sola sua necessitate obtulisset. Nam oblatio ipsa est infinita, & cum omnibus illis orat Christus; illamque offert ob necessitatem, quam quisque proponit. *Alter casus est, cum Sacerdos ipse Missam pro multis offert, ad eosdem effectus impetrandos: si enim eam offert pro vnoquoque in particulari: eodem modo pro omnibus impetrat, atque si pro vno solo eam obtulisset. Nam oblatio illa aded particularis æquiualeat multis orationibus, & oblationibus; & cum vnaquaque applicat Christus Dominus noster infinitum suarum orationum valorem. Magno etiam Deo Domino nostro perinde est, quod multi simul concurrant, vt aliquid ab eo petant, atque si vnus accederet: nam ita vnique attendit, atque si solus oraret. Imò potius plurium concursus iuuat, vt exaudiantur, propter vnionem charitatis, qua ad orandum simul conueniunt.*

§. II. *Effectus Missæ ex modo satisfactionis.*

EFFECTVS Missæ maximè proprius (vt ait S. Thomas & Theologi) est remittere pœnas, quas pro nostris peccatis luere deberemus. Quemadmodum enim Christus Dominus noster Sacramenta instituit, quorum præcipuus effectus esset culpas remittere, & delere (quamuis obiter soleat etiam pœnas, aut earum partem remittere): ita voluit Sacramentum hoc instituire, cuius præcipuus effectus esset pœnas remittere, quæ post dimissas culpas luendæ remanerent: applicans scilicet ex infinito suarum satisfactionum pretio eam partem, quæ ad satisfaciendum pro his pœnis esset necessaria. Ad cuius rei ampliorem explicationem est aduertendum, quod quemadmodum Christus Dominus noster constituit gratiæ gradus, & quantitatem, quam in singulis Sacramentis communikat; quæ augeri potest, iuxta augmentum dispositionis ea recipientis: ita etiam gradus & quantitatem constituit satisfactionis in vnaquaque Missa applicandæ offerenti; quamuis non possimus nos assequi, quot illi sint gradus. Ac proinde etiam assignauit, & constituit quantum ex illis pœnis sit remittendum propter talem satisfactionem; cum aliquo tamen discrimine. Cum enim Sacerdos sit publicus Ecclesiæ totius Minister, & Sacramentum offerat nomine eiusdem Christi: vtroque hoc nomine & titulo constituta est in vnaquaque Missa certa quædam pars satisfactionum, quam potest ipse applicare sibi ipsi, aut alijs fidelibus pro arbitratu suo; nec vnquam illa imminuitur ob ipsius malitiam. Nam (vt ostendit S. Thomas) non minus valet Missa mali Sacerdotis, quàm boni; sicut nec est minus efficace Sacramentum, quod peccator, quàm quod iustus administrat. Ac

3 p. q. 79. a.
5. c. 7.

Suarez. to
mo 2. disp.
74. Sect. 8.

3. p. q. 82. a. 6.

Referatur de
consecr. d. 1.
c. 2. r. 17.

3. p. q. 79. a. 5.

c. p. s. Sacer.
dotes. 1. q. 1.Suar. disp.
69. Sect. 8.6. Tho. 3. p. q.
79. a. 7. art. 2.Suarez.
Sect. 6.

propterea ait S. Augustinus: nihil à bono maius, nihil à malo minus perficitur Sacerdote. Præter hoc autem reliquis omnibus, qui eandem offerunt Missam, quales sunt qui ministrant, audiunt, aut offerri curant, est etiam satisfactionis pars aliqua designata; quæ in eis, cum non publicæ sed priuatæ sint personæ, crescit (vt idem S. Thomas dixit) eo gradu, quo eorum crescit deuotio. Et qui maiori feruore & amore Missam obtulerit, copiosiore, consequetur fructum, ob eius virtutem. Ex quo fit, vt cum sacerdos in Missa non solùm sit persona publica sed etiam priuata, sicut reliqui eam offerentes: hoc inquam nomine habet propriam suam partem satisfactionis: quæ angeri potest iuxta suæ dispositionis incrementum. Et eodem modo valor crescit omnium orationum & actionum, quam facit, quia est particularis persona. Et in hoc sensu dixit Alexander Papius Sacerdotes quantum fuerint digniores, tantum facilius in necessitatibus, pro quibus clamant, exaudiri.

Ex quo etiam fit, vt omnes, qui tanquam priuatæ personæ Missam offerunt, debeant esse in gratia Dei: vt hunc fructum obtinere possint. Nam qui in mortali peccato est, non est capax, vt illi pœna aliqua, cuius alius est reus, dimittatur; nec dignus est, cuius particularis oblatio acceptetur, vt alteri pœna aliqua, ipsius causâ, remittatur. Et ob eandem rationem, cum Sacerdos tanquam Minister publicus, Missam pro alijs offert: vt illi fructum hunc recipiant, & pœnæ eis remittantur: necesse est, eos in statu esse gratiæ: & hoc satis est, etiam si alia deuotio aut actualis dispositio in eis non adsit. Nam etiam procul distantibus, & dormientibus ea pœnæ quantitas remittitur, quæ per ipsam Missam illis applicatur. Qui effectus in omnibus est æqualis, etiam si ipsi in meritis sint inæquales: exempli causa: si vnus Sacerdos duas offerret Missas; alteram pro aliquo viro iusto valde perfecto; alteram pro iusto quidem, sed valde tepido; neutro tamen illorum sciente Missam pro se offerri: tunc inquam, æqualis esset in vtroque fructus satisfactionis. Et eodem modo, si duæ Missæ offerantur pro duabus animabus quæ sunt in purgatorio inæqualis sanctitatis; æqualis tamen vtrique pœna remittitur. Nam fructus hic non ex maiori aut minori suscipientis dispositione; sed ex applicatione sola Sacerdotis dependet: modò is cui applicatur, eius sit capax.

DE NI Q V E cū hic effectus in singulis Missis sit limitatus: necesse est, Sacrificia multiplicari, ad obtinendam plenam remissionem pœnarum, quando illæ sunt multæ. Non tamen negamus, præter eam pœnæ partem, quam Sacrificium propria virtute (quam *ex opere operato* vocant) remittit: posse etiam per modum impetrationis maiorem aliam pœnarum remissionem obtineri: siue procurando aliquas inspirationes, quæ impellant ad opera pœnitentiæ & satisfactionis, quibus torum debitum exsoluatur; siue eandem

dem

dem remissionem, absque alijs etiam operibus impetrando. Valde enim est conforme liberalitati Christi Domini nostri, quod propter feruentes Sancti alicuius Sacerdotis orationes, simul cum suis, quæ in ipso Sacrificio ipsi offeruntur, remittat gratiosè aliquam partem pœnarum, aut etiam omnes, applicando pro hac solutione satisfactiones suas in maiori copia, & abundantia, quam communi nomine conferat Sacrificium. Nam quemadmodum à Deo Domino nostro impetrari potest, ut aliquis, qui detinetur captivus, ex ea seruitute liberetur; aut ægrotus quispiam à doloribus, quibus cruciatur: ita beatus aliquis, aut viriustus feruentibus suis orationibus impetrare à Deo poterit, ut aliqua anima ex purgatorio liberetur. Cùmque Ecclesia ex suis thesauris sæpè concedat indulgentias plenarias viuis ac defunctis, quæ excedunt valorem propriorum operum ad pœnas debitas exsoluendas; non erit mirum, quòd Christus Dominus noster ex infinitis suarum satisfactionum thesauris applicet aliquando gratuitas huiusmodi remissiones, ad instantiam suorum amicorum, id pro alijs petentium. Quamvis huius rei nulla adsit infallibilis regula; neque nisi rarò, ita euenit. Lex enim ordinata est, ut hæc pœnarum remissio fiat per satisfactiones, quæ applicantur ex valore Missarum, aut Ecclesiæ indulgentijs; aut per communicationem, quam vnus iustus potest alteri facere suarum satisfactionum; aut per eas, quas quisque pro se facit. Nec est cur extraordinaria media quærantur: cum possunt applicari ordinaria.

§. III. Orationes Missæ.

IMPONAMVS iam finem, addito alio quodam puncto siue membro magno momenti, ad plenè cognoscendos effectus Missæ. Quæ, præter præcipuam suam partem, hoc est Sacrificij substantiam, de qua intelliguntur, quæ hæctenus diximus: habet aliam partem, quæ complectitur orationes ac cæremonias, ipsam ab initio & confessione vsque ad finem comitantes: quas Sacerdos profert tanquam Minister Ecclesiæ, quæ omnium fidelium est congregatio; & omnium nomine, imò & omnes per eum eas mittunt in cælum. Ita ut Sacerdoti competat officium illius
^{a Apoc. 8. 4.} *Angeli, de quo ait S. Ioannes in Apocalypsi: quod a steterit ante altare habens thuribulum aureum; & data fuerint illi incensa multa, ut daret de orationibus Sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei. Et ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum de manu Angeli coram Deo. Et acceperit thuribulum, illudque impleuerit de igne altaris, & ita miserit illud in terram; & statim facta fuerint tonitrua, & voces, & fulgura, & terre motus magnus. Hunc ergo in modum per ipsum Sacerdotem, qui Angelus Domini exercituum est,*

^{b Malach. 27.}